

Arrest

nr. 219 734 van 12 april 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 207
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X , die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 26 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U heeft de Soedanese nationaliteit, en u bent geboren in het dorp Demsilik, in het jaar 1989. U groeide op in het dorp, en u deed er aan landbouw. U liep school tot het vroege middelbaar. Op 5 juni 2007 werd uw dorp aangevallen door de Janjaweed, een gewapende groepering die samenwerkt met de Soedanese autoriteiten. Uw vader en uw broer A. werden bij deze aanval gedood. Uw moeder, uw zus en u, hadden het dorp reeds eerder verlaten, vanwege de geruchten dat de Janjaweed de meest nabijgelegen stad Tabit had aangevallen. U vluchtte met hen naar het dorp Kheriga, dat vlak aan het

vluchtelingenkamp Zamzam is gelegen. U vertrok daarna alleen naar de stad Khartoem. U kwam aan in Khartoem in de maand augustus van het jaar 2007. U vestigde zich in de wijk Dar Es Salam, in de stad Omdurman. U wilde er de Engelse taal studeren, maar u moest dit opgeven wegens gebrek aan geld. U werd er een handelaar in levensmiddelen, die u op straat verkocht.

Op 10 mei 2008 werd de stad Omdurman aangevallen door leden van de rebellengroep Justice and Equality Movement (JEM), met het doel de Soedanese regering ten val te brengen. U verborg zich in uw huis. Deze poging tot coup werd echter neergeslagen. Op 12 mei 2008, werd u gearresteerd in uw wijk, wanneer u opnieuw wilde werken. U werd meegenomen naar het politiebureau, en u werd er vier dagen vastgehouden. U werd er geslagen, en ondervraagd. Na vier dagen werd u uiteindelijk vrijgelaten, gezien u onschuldig was. Nadien, werd u nog een aantal keer lastiggevalen door de politie, vanwege het illegaal verkopen van levensmiddelen op straat. U besloot vanwege deze problemen om uit het noorden van Soedan te vertrekken. Op 5 januari 2010 vertrok u naar de stad Juba, in het huidige Zuid-Soedan. U verbleef er tot het begin van het jaar 2014. U heeft er Engelse taal gestudeerd aan de Combony-school, en u werkte er opnieuw als straatverkoper. In het jaar 2014 begon de veiligheidssituatie te verslechteren in de stad Juba, en u raakte zelfs verwond aan het been. U besloot opnieuw om te vertrekken, en u trok naar de stad Tareed, alwaar u vijf maanden verbleef. U werkte er om geld te sparen. Gezien ook de situatie in de stad Tareed niet stabiel was, besloot u richting het vluchtelingenkamp Kakuma te reizen, dat in Kenia gevestigd is. U kwam er aan in het jaar 2014, en verbleef er ongeveer twee jaar.

Aangezien de situatie in het kamp Kakuma niet gemakkelijk was, en u verder wilde studeren, besloot u het kamp te verlaten. U reisde met behulp van een vriend terug naar de stad Juba, maar de situatie bleek nog steeds niet stabiel. Daarop besloot u te vertrekken uit Zuid-Soedan en met behulp van smokkelaars naar Libië te reizen. U vertrok uit Juba op 6 maart 2016. U verbleef elf maanden in Libië. Nadat u had gehoord dat u naar Europa kon komen, heeft u een boot genomen naar Italië. Via Frankrijk, kwam u aan in België. U diende een verzoek tot internationale bescherming in op 7 augustus 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde te behoren tot de etnie Gimr, een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfoer. Wat betreft personen die tot een niet-Arabische etnie behoren, en die afkomstig zijn uit Darfoer, dient gesteld, dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt - en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus "Soedan: Darfoeri in Khartoem dd. 10 april 2018) - blijkt dat, hoewel Darfoeri nauwlettender in de gaten worden gehouden door de Soedanese autoriteiten, de meeste bronnen ervan overtuigd zijn dat enkel etnische origine geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten lastig gevallen te worden. Ook de Deens-Britse fact-finding-missie concludeert in haar rapport uit het jaar 2016 dat ze geen specifieke informatie heeft ontvangen die aantoont dat Darfoeri enkel en alleen om hun etnische afkomst worden vervolgd.

Uit deze informatie blijkt ook dat het mogelijk is dat Darfoeri-studenten extra in het oog gehouden worden omdat ze ervan verdacht worden sympathieën te hebben voor rebellenbewegingen. Verder benadrukken de meeste bronnen dat politieke activiteiten de belangrijkste reden zijn voor vervolging, en niet de etnische afkomst.

Bijgevolg kan niet gesteld worden dat het loutere feit te behoren tot een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfoer op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie, of te besluiten tot de toekenning van de

subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U, die vanaf het jaar 2007 in Khartoem verbleef, tot 5 januari 2010, moet uw vrees voor vervolging of uw risico op het lijden van ernstige schade dus in concreto aantonen.

Er dient, na uw gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Zo verklaarde u sinds de maand augustus van het jaar 2007 in de stad Khartoem woonachtig te zijn, in de wijk Dar Es Salaam, in Omdurman (zie notities CGVS, p.7). In de maand augustus van het jaar 2008 werd Khartoem aangevallen door de rebellenbeweging Justice and Equality Movement (JEM) (zie notities CGVS, p.18-19). Twee dagen later, op 12 mei 2008, werd u gearresteerd door de Soedanese politie (zie notities CGVS, p.18). U stelde dat de politie iedereen arresteerde die afkomstig was uit Darfoer. U stelde dat u niet alleen was, en dat alle personen uit het westen werden gearresteerd (zie notities CGVS, p.20). U werd beschuldigd van deelname aan de rebellenbeweging die de stad Khartoem had aangevallen (zie notities CGVS, p.22). U werd vier dagen opgesloten, u werd geslagen, en u werd ondervraagd (zie notities CGVS, p.18). Uiteindelijk werd u vrijgelaten omdat u onschuldig was. Gevraagd of u na uw vrijlating nog werd verdacht van het hebben van banden met de JEM, antwoordde u dat ze u nooit hadden vrijgelaten, mochten ze een bewijs hebben tegen u (zie notities CGVS, p.22). U werd nooit officieel beschuldigd, en u werd nooit voor de rechtbank geleid. Na uw vrijlating werd u nog een aantal maal door de politie lastiggevalen (zie notities CGVS, p.18). U was straatverkoper (zie notities CGVS, p.5), en nu en dan werden uw goederen afgenomen door de politie. Gevraagd om welke redenen ze uw goederen afnamen, antwoordde u dat u geen vergunning had om de goederen te verkopen, omdat u geen geld had om een vergunning te bemachtigen (zie notities CGVS, p.19). Gevraagd of u nog andere problemen heeft gekend in de stad Khartoem, nadat u was gearresteerd en vrijgelaten in het jaar 2008, antwoordde u opnieuw dat uw goederen werden afgenomen door de politie (zie notities CGVS, p.24). Gevraagd of u, afgezien van het afnemen van uw goederen, nog andere problemen heeft gekend, antwoordde u dat uw leven niet gemakkelijk was en dat u het moe was en niet in vrede kon werken. U voegde eraan toe dat er geruchten rondgingen dat de groepering de stad opnieuw zou aanvallen, en daarop besliste u om te vertrekken. U vertrok op 5 januari 2010 naar de stad Juba, in het huidige Zuid-Soedan (zie notities CGVS, p.23). Gevraagd of er een specifiek incident aan de basis lag van uw vertrek, antwoordde u dat het de arrestatie en foltering was in de gevangenis [in het jaar 2008] en de problemen die u had met de politie (zie notities CGVS, p.24). Gevraagd of u na uw arrestatie in het jaar 2008 nog problemen had gekend in de stad omwille van uw Darfoeri-origine, antwoordde u dat ze [de politie] niet willen dat jullie [de Darfoeri] een normaal leven leiden, en dat ze zeggen dat jullie wel werken momenteel, maar morgen kunnen deelnemen in gevechten tegen de [Soedanese] regering. U stelde dat ze toch zo denken. Uiteindelijk gevraagd wat er zou gebeuren mocht u naar Soedan terugkeren, stelde u dat u uw leven in Soedan haat, en dat vanwege het nog steeds gaande zijnde conflict in Darfoer, alles kan gebeuren, bijvoorbeeld dezelfde feiten als degene die in het jaar 2008 waren voorgevallen. U stelde enkel de regering te vrezen, en geen problemen te hebben gehad met andere personen. **Er dient echter opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft weten te maken een gegronde vrees voor vervolging door de Soedanese autoriteiten te koesteren, indien u zou terugkeren naar uw land van herkomst, namelijk Soedan.** Zo heeft u slechts anderhalf jaar na uw arrestatie – en vrijlating – door de Soedanese autoriteiten het land verlaten, en verklaarde u bovendien te zijn vrijgelaten omdat u onschuldig was. Gedurende dit anderhalf jaar, werd u dan ook niet meer lastiggevalen of gearresteerd in verband met deze aanval op Khartoem. **Daarenboven, zijn de problemen die u nadien met de Soedanese politie ondervond, niet van aard dat zij een systematische vervolging door de Soedanese autoriteiten inhouden; deze zijn immers vreemd aan de conventie van Genève, en bovendien onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van een onmenselijke behandeling.** U werd immers lastiggevalen omdat u geen vergunning had voor het verkopen van uw goederen op straat (zie notities CGVS, p.19). De reden hiervoor was uw financiële onmacht om een vergunning aan te schaffen. Ten slotte, heeft u niet aangehaald enige problemen te hebben gekend in de stad Khartoem vanwege uw Darfoeri origine. Enkel wanneer letterlijk de vraag gesteld werd of u in verband met uw Darfoeri etnie enige problemen heeft gekend in de stad Khartoem, stelde u – uiterst vaag en kort – dat ze niet willen dat jullie [de Darfoeri] een normaal leven leiden (zie notities CGVS, p.24). **Uit uw verklaringen kan dan ook niet**

worden afgeleid dat u vanwege uw Darfoeri etnie een gegronde vrees vervolging dient te koesteren.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus Soedan: Risico bij terugkeer dd. 6 februari 2018) blijkt dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese asielzoeker niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een asielaanvraag risico loopt op ernstige schade. Uit deze informatie blijkt ook dat verschillende bronnen bevestigen dat er niet gesteld kan worden dat personen van een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfoer, bij hun terugkeer uit het buitenland, louter omwille van hun etnische herkomst uit Darfoer risico lopen op vervolging.

Uit deze informatie blijkt wel dat de herkomst uit Darfoer zijn mogelijks de interesse van de Soedanese veiligheidsdiensten verhoogt en dat studenten, in het bijzonder Darfoeri, als een ernstige bedreiging worden beschouwd. Ook Soedanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer, indien ze politiek actief zijn in het buitenland.

Verder blijkt uit deze informatie dat Soedanezen die rechtstreeks afkomstig zijn uit conflictgebieden, zoals de regio Darfoer, een ernstig risico op mensenrechtenschendingen lopen in geval van terugkeer naar Soedan. In dat opzicht dient opgemerkt dat u niet rechtstreeks afkomstig bent uit een conflictgebied in Soedan, aangezien u verklaarde sinds het jaar 2007 in de stad Omdurman te hebben verbleven (zie notities CGVS, p.7).

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, bestaat.

Wat betreft de door u, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, neergelegde vluchtelingenkaart uit het vluchtelingenkamp Kakuma, in Kenia, dient enkel te worden vastgesteld dat u inderdaad in dit kamp heeft verbleven vanaf het jaar 2014. U stelde dat u deze kaart had verkregen nadat u vier maanden in het kamp verbleef (zie notities CGVS, p.14). Deze kaart zegt echter niets over de vervolgingsfeiten die u al dan niet in uw land van herkomst, namelijk Soedan, heeft ondervonden, en bijgevolg weet dit document bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 26 november 2018 een schending aan van "art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 48/3 , 48/4 , 48/7 en artikel 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling; Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust en bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing ; schending van artikel 3 van het EVRM, Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden zoals gewijzigd door Protocol Nr. 11 met de aanvullende Protocollen Nrs. 1, 4, 6, 7, 12 en 13 en artikel 1 van de Conventie van Genève ; Schending van Artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen; Schending van Artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde

landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft", en een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, het motiveringsbeginsel, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker stelt vast dat *"de beslissing inzake verzoekende partij gemotiveerd wordt door de bevinding volgens het CGVS dat de verzoekende partij niet rechtstreeks afkomstig zou zijn uit een conflictgebied in Soedan, rekening houdende dat de verzoekende partij sedert 2007 in Omdurman zou hebben gewoond"*. Verzoeker voert aan dat hij *"alles bijeengeteld nog geen drie jaar in Omdurman, een stad nabij Khartum"* heeft gewoond.

Hij maakt een chronologie van zijn verblijfplaatsen:

"1989 -2007 DARFOER, meer bepaald Noorden van Darfoer te Damsilik en verder Kheriga vlakbij het kamp Zamzan

08/2007 tot 01/2010 KHARTUM NOORD SOEDAN HETZIJ NOG GEEN 3 JAAR in stad Omdurman, wijk Dar Es Salam . (5 maand in 2007, 12 maand in 2008 en 12 maand in 2009 en één maand in 2010 hetzij precies 2 1/2 jaar !

01/2010 tot 2014 Zuid Soedan, in Juba, Tareed 2014-2015 KENYA Vluchtelingenkamp Kakuma 2016 Zuid Soedan te Juba tot het vertrek naar Libië".

Verzoeker voert aan dat het *"volkomen ten onrechte en in tegenstrijd met de feitelijke gegevens van de zaak [is] dat het CGVS de problematiek van de verzoekende partij en haar eventueel terugkeer analyseert ten opzichte van Noord Soedan dat verkeerd aanzien wordt als de afkomststreek, daar waar zij die streek al zes jaar verlaten had en er alleszins slechts 2 1/2 jaar had verbleven"*.

Verzoeker betoogt dat hij daarenboven niet werd geconfronteerd met deze bevinding en voert een schending aan van artikel 17, §2 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Hij haalt tevens artikel 4.1 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming aan en betoogt dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een niet correcte feitenvinding. Verzoeker stelt dat hij zich niet verweren indien hij niet eens de kans krijgt om het uit te leggen en benadrukt dat hij maar eenmaal gehoord werd.

Verder herneemt verzoeker dat hij wilde studeren en herhaaldelijk heeft gesteld dit te hebben proberen doen en dat hij in Khartoem waar hij 2,5 jaar verbleven heeft nooit een normaal leven heeft kunnen leiden omwille van verscheidene, te cumuleren factoren die samen dienen te worden onderzocht.

Verzoeker bevestigt dat hij in 2008 werd gearresteerd en terug vrijgelaten wegens gebrek aan bewijs. Hij nuanceert dat stellen dat hij vrijgelaten werd omdat hij onschuldig was kort door de bocht is en voegt eraan toe dat hij *"met tegengusting vrijgelaten [werd] en met de belofte in de gaten te worden gehouden"*.

Verzoeker benadrukt dat hij in Noord Soedan als een tweederangsburger leefde, zonder enige kans om zijn situatie ooit te kunnen verbeteren. Hij stelt dat hij niet officieel kon werken, dat mensen uit Darfoer arm zijn en niet in de mogelijkheid zijn om te studeren wegens geldgebrek.

Verzoeker haalt enkele internetartikelen aan in zijn verzoekschrift: *"Guerres, régime autoritaire, crise économique... que se passe-t-il au Soudan?"*, *"Regering en rebellen in Zuid-Soedan bereiken akkoord"*, *"In vijf jaar al meer dan honderd hulpverleners omgekomen in Zuid- Soedan"*, *"Khartoum nomme un émissaire pour la paix au Soudan du Sud"*.

Hij betoogt dat geen enkel vertrouwen kan worden gesteld in de president, die wordt vervolgd wegens genocide, en verwijst naar een artikel van Vrt Nieuws *"Soedan: een land waarvan de president gezocht wordt wegens genocide en oorlogsmisdaden"* van 20 december 2017.

Verder voert verzoeker aan dat verweerder de subsidiaire bescherming enkel in het kader van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, en niet in het kader van 48/4, §2 b) van de Vreemdelingenwet behandelt.

Verzoeker verwijst naar het artikel "*Des demandeurs d'asile soudanais torturés après avoir été renvoyés par la France*" en stelt dat het van weinig belang is of de asielzoekers vanuit Frankrijk of België terugkeren naar Soedan. Verzoeker stelt dat hij afkomstig is van Darfoer en tot een niet-Arabische stam behoort. Hij wijst erop dat hij reeds aangehouden werd in Noord Soedan waar hij steeds als "tweede zone burger" heeft moeten leven, ongeschoold, deels illegaal en steeds vatbaar voor een mogelijke opsluiting.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaarde Soedan te zijn ontvlucht omwille van zijn arrestatie en daaropvolgende foltering in de gevangenis en omwille van zijn problemen met de politie (notities van het persoonlijk onderhoud van 18 september 2018 (hierna: notities), p. 18-19, p. 24). Verzoeker verklaarde te behoren tot de Gimr etnie, een niet-Arabische stam afkomstig uit Darfoer.

2.3.2. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Darfoeri algemeen genomen nauwlettender in de gaten worden gehouden door de Soedanese autoriteiten. Zo worden Darfoeri studenten vaak gediscrimineerd en worden ze van dichtbij gevolgd omdat ze verdacht kunnen worden van sympathie voor rebellenbewegingen (COI Focus "*Soedan. Darfoeri in Khartoem*" van 10 april 2018, p. 22-23). Anderzijds benadrukken deze bronnen dat in Soedan politieke activiteiten de belangrijkste reden zijn voor vervolging en niet de etnische afkomst (COI Focus "*Soedan. Darfoeri in Khartoem*" van 10 april 2018, p. 21). De voorliggende bronnen stellen dat de etnische origine alleen geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten (NISS) lastiggevallen te worden (COI Focus "*Soedan. Darfoeri in Khartoem*" van 10 april 2018, p. 21). De Britse ambassade te Khartoem verklaart in september 2016 geregeld contacten te hebben met Darfoeri organisaties zelf en daarnaast met instellingen van de VN en andere ambassades in Khartoem. Geen van deze contacten maakt melding van "*etnische vervolging*" van niet-Arabische Darfoeri buiten Darfoer. Ook de Deens-Britse fact-finding-missie concludeert in haar rapport in 2016 geen specifieke informatie te hebben ontvangen die erop zou kunnen wijzen dat Darfoeri enkel en alleen om hun etnische afkomst worden vervolgd. De Home Office, VK komt tot eenzelfde de conclusie dat niet Arabische Darfoeri niet worden vervolgd louter omwille van hun etniciteit (COI Focus "*Soedan. Darfoeri in Khartoem*" van 10 april 2018, p. 21).

Deze samenvattende conclusies werden getrokken uit de aan het administratief dossier toegevoegde en geciteerde landenrapporten die blijken te steunen op vele rechtstreekse contacten (onder meer Darfoer Relief and Documentation, Centre (DRDC) analist voor Soedan en Oeganda, International Crisis Group (ICG), Horn of Africa project co-directrice Waging Peace, een Soedanese journalist, een Soedanese mensenrechtenactivist, een Soedanese professor in de mensenrechtenwetgeving, Reeves E., Soedan-expert en -consultant, François-Xavier Bagnoud Center for Health and Human Rights, Harvard University, Verney P., Sudan-expert, redacteur Sudan Update) en meerdere geschreven en

audiovisuele bronnen (onder meer : Amnesty International, Austrian Centre for Country of Origin & Asylum Research and Documentation (ACCORD), Darfur. COI Compilation, 09/2017; United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA), Humanitarian Bulletin Sudan. Issue 13 | 22 May - 4 June 2017; Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT), Soedan: een land waarvan de president gezocht wordt wegens genocide en oorlogsmisdaden, 20/12/2017; Security Council, Report of the Secretary-General on the African Union-United Nations Hybrid Operation in Darfur, 27/10/2017; Darfur Bar Association (DBA); en andere).

Uit voorgaande dient te worden afgeleid dat het loutere feit te behoren tot een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfoer op zich onvoldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. In deze context dringt zich dan ook een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging of risico op ernstige schade moet aldus *in concreto* worden aangetoond.

2.3.4. Verzoeker verklaarde dat hij in 1989 geboren werd in het dorp Demsilik (Darfoer) en aldaar opgroeide, waarna hij op 10 augustus 2007 naar Khartoem verhuisde en daar in de wijk Dar Es Salaam, in Omdurman woonde en werkte (notities, p. 7) tot hij op 5 januari 2010 Soedan ontvluchtte (notities, p. 23). Hierna verbleef verzoeker opeenvolgend in Juba (Zuid-Soedan), vluchtelingenkamp Kakuma (Kenia), Juba en Libië alvorens naar Europa te komen.

2.3.5. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij Soedan is ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker gaf aan Soedan te zijn ontvlucht omwille van zijn arrestatie en daaropvolgende foltering in de gevangenis en omwille van zijn problemen met de politie (notities van het persoonlijk onderhoud van 18 september 2018 (hierna: notities), p. 18-19, p. 24). Echter, verzoekers arrestatie dateert van 2008, 'alle' personen afkomstig uit Darfoer werden gearresteerd en verzoeker werd uiteindelijk vrijgelaten. Zo stelde hij, twee dagen na de aanval op Khartoem door de rebellenbeweging Justice and Equality Movement (JEM) op 10 mei 2008, te zijn gearresteerd en vier dagen gedetineerd op beschuldiging van deelname aan de aanval, doch werd vrijgelaten omdat hij onschuldig was (notities, p. 18-19, notities, p. 22). Bovendien gaf verzoeker aan dat hij niets weet over en te maken heeft met JEM (notities, p. 19) en gearresteerd werd omdat *"alle mensen van het westen werden gearresteerd"* (notities, p. 21). Hieruit kan niet blijken dat verzoeker persoonlijk geviséerd werd door de autoriteiten, doch - indien waarachtig - het slachtoffer werd van een arrestatiecampagne ten gevolge van een aanval door de rebellenbeweging JEM en in vrijheid gesteld werd wanneer duidelijk werd dat hij onschuldig was. Verder verklaarde verzoeker dat hij na dit incident in 2008 nog werd lastiggevalen door de politie (notities, p. 18): de politie nam zijn goederen af omdat verzoeker geen vergunning had om goederen te kopen, noch geld had om een vergunning te bemachtigen (notities, p. 19). Inzake dergelijke feiten kan geen verband worden vastgesteld met één van de vijf vervolgingsgronden vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Verzoeker haalde geen andere incidenten aan, doch vermeldde slechts algemeen *"Ik was het beu, want mijn leven niet gemakkelijk was toen, ik kan niet in vrede werken, en er waren geruchten over de groeperingen die de stad weer zouden aanvallen, dus ik was het beu en ik heb beslist om te vertrekken."* (notities, p. 24). Ook wanneer gevraagd naar zijn vrees ingeval van terugkeer hield verzoeker het bij vage verklaringen als *"Ik haat in Soedan leven, en waarschijnlijk door het conflict in Darfoer, dat gebeurt nog steeds, dus alles kan gebeuren, dezelfde dingen als in 2008."* (notities, p. 24).

2.3.6. Wat betreft verzoekers arrestatie en vrijlating in 2008, voert het verzoekschrift aan dat stellen dat hij vrijgelaten werd omdat hij onschuldig was kort door de bocht is en voegt eraan toe dat hij *"met tegengusting vrijgelaten [werd] en met de belofte in de gaten te worden gehouden"*. De Raad stelt echter vast dat verzoeker zelf herhaaldelijk verklaarde dat hij werd vrijgelaten omdat hij onschuldig was (*"Ze hebben dan te weten gekomen dat ik onschuldig was dus die dag hebben ze me vrijgelaten."*, notities, p. 18; *"maar ik was onschuldig en daarom hebben ze me vrijgelaten."*, notities, p. 22). Verzoeker maakt tijdens zijn persoonlijk onderhoud nergens melding van deze belofte dat de Soedanese autoriteiten hem in de gaten zouden houden. Bovendien stelde verzoeker dat hij na het incident in 2008 tot zijn vertrek uit Khartoem gedurende anderhalf jaar niet meer lastiggevalen of gearresteerd werd in verband met deze aanval op Khartoem, zodat ook hieruit niet kan blijken dat hij in de gaten werd gehouden. Verzoekers

argument in het verzoekschrift betreft een blote bewering dat ingaat tegen zijn verklaringen, die hij niet weet te staven en bovendien slechts *post factum* aanbrengt.

2.3.7. Uit bovenstaande kan worden afgeleid dat verzoeker zijn voorgehouden vrees voor de Soedanese autoriteiten niet aannemelijk heeft gemaakt. Immers, verzoeker verliet Soedan pas anderhalf jaar na zijn arrestatie door de Soedanese autoriteiten, werd vier dagen na zijn arrestatie vrijgelaten omdat hij onschuldig was en werd gedurende dit anderhalf jaar niet meer lastiggevallen of gearresteerd in verband met deze aanval op Khartoem. Niettemin verzoeker geen enkele band had met de rebellenbeweging, kan hieruit bovendien blijken dat verzoeker niet (meer) geïsoleerd werd door de autoriteiten omwille van een (vermoede) politieke overtuiging.

Daarnaast zijn de problemen die verzoeker nadien met de Soedanese politie ondervond – het afnemen van zijn goederen – niet van die aard dat zij een systematische vervolging door de Soedanese autoriteiten inhouden. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat deze vervolging *in nexu* staat met één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Daarenboven zijn de door hem aangehaalde feiten onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van een onmenselijke behandeling. Immers, verzoeker werd lastiggevallen omdat hij geen vergunning had voor het verkopen van zijn goederen op straat, dit wegens geldgebrek voor het bemachtigen van een vergunning.

Tot slot wordt opgemerkt dat verzoeker op geen enkel moment spontaan verklaard heeft enige problemen te hebben gekend in de stad Khartoem vanwege zijn Darfoeri origine. Slechts wanneer letterlijk de vraag gesteld werd of verzoeker in verband met zijn Darfoeri etnie problemen heeft gekend in de stad Khartoem, stelde verzoeker vaag “*Ze wilden niet dat we een normaal leven leiden, en ze leiden nu werken jullie, maar morgen zal u tegen de regering vechten, of ze denken toch zo.*” (notities, p. 24). Uit verzoekers verklaringen kan dan ook niet worden afgeleid dat hij omwille van zijn Darfoeri etnie een geïsoleerde vrees voor vervolging dient te koesteren.

2.3.8. Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat hij in Noord Soedan als een tweederangsburger leefde, zonder enige kans om zijn situatie ooit te kunnen verbeteren, dat hij officieel niet kon werken, dat mensen uit Darfoer arm zijn en niet in de mogelijkheid zijn om te studeren wegens geldgebrek. De Raad acht het mogelijk dat verzoeker zoals andere mensen in Soedan met een lage scholingsgraad en zonder bijzondere kwalificaties, weinig economische mogelijkheden en vooruitzichten heeft. Uit deze vaststellingen kan echter geen vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag blijken. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling immers aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

2.3.9. De door verzoeker neergelegde vluchtelingenkaart (uitgereikt in Kakuma 3 op 4 november 2014, geldig tot 3 november 2019) uit het vluchtelingenkamp Kakuma, in Kenia, bevestigt verzoekers verklaringen dat hij in dit kamp heeft verbleven vanaf het jaar 2014. Zo stelde hij dat hij deze kaart verkreeg nadat hij vier maanden in het kamp verbleef (notities, p. 14). Deze kaart zegt echter niets over de vervolgingsfeiten die hij al dan niet in zijn land van herkomst, namelijk Soedan, heeft ondervonden, en kan bijgevolg bovenstaande vaststellingen niet doen ombuigen.

2.3.10. Wat betreft de door verzoeker in het verzoekschrift aangehaalde internetartikelen – RTBF “*Guerres, régime autoritaire, crise économique... que se passe-t-il au Soudan?*”; Vrt Nieuws “*Soedan: een land waarvan de president gezocht wordt wegens genocide en oorlogsmisdaden*” van 20 december 2017 – volstaat niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene artikelen dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe, gelet op bovenstaande, in gebreke.

2.3.11. De aangehaalde internetartikelen “*Regering en rebellen in Zuid-Soedan bereiken akkoord*”, “*In vijf jaar al meer dan honderd hulpverleners omgekomen in Zuid- Soedan*” en “*Khartoum nomme un émissaire pour la paix au Soudan du Sud*” hebben betrekking op de situatie in een buurland van Soedan, met name de situatie in Zuid-Soedan.

2.3.12. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat het “*volkomen ten onrechte en in tegenstrijd met de feitelijke gegevens van de zaak [is] dat het CGVS de problematiek van de verzoekende partij en haar eventueel terugkeer analyseert ten opzichte van Noord Soedan dat verkeerd aanzien wordt als de*

afkomststreek, daar waar zij die streek al zes jaar verlaten had en er alleszins slechts 2 1/2 jaar had verbleven". Hij meent dat verzoeker hiermee geconfronteerd had moeten worden en voert een schending aan van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van artikel 4 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004.

De Raad merkt op dat voormeld artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 luidt als volgt: *"Indien de ambtenaar tijdens het gehoor vaststelt dat de asielzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd in vergelijking met de door hem gedane verklaringen, dient hij de asielzoeker hierop in de loop van het gehoor te wijzen en zijn reactie daarop te noteren"*. De Raad stelt vast dat voormeld artikel geenszins voorschrijft dat de verzoeker om internationale bescherming voorafgaand aan de beslissing dient geconfronteerd te worden met de motieven waarop de beslissing zal steunen. De schending van voormeld artikel 17, § 2 is niet gegrond.

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 4 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 dient opgemerkt dat, daargelaten richtlijnen geen directe werking hebben, deze richtlijn intussen reeds sedert door de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), werd hervormd. Verzoeker licht hoe dan ook niet toe waarom hij wijst op artikel 4 de Kwalificatierichtlijn geschonden zou zijn nu zijn verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvond en daarbij rekening werd gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker *"teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen"*. Dit is immers *in casu* het geval.

2.3.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar het artikel *"Des demandeurs d'asile soudanais torturés après avoir été renvoyés par la France"* en stelt dat het van weinig belang is of de asielzoekers vanuit Frankrijk of België terugkeren naar Soedan, merkt de Raad op dat dit artikel bericht over enkele teruggekeerde Soedanezen die beweren dat ze op de luchthaven van Khartoem door de Soedanese politie of de inlichtingendienst zijn mishandeld, zelfs gefolterd. Het artikel toont echter nergens aan dat dit werkelijk het geval is. Bovendien blijkt uit de analyse van de COI Focus: *"Soedan: Risico bij terugkeer"* van 6 februari 2018, neergelegd door verwerende partij bij aanvullende nota op 12 maart 2018, dat noch het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, noch het Britse Upper Tribunal zich uitspreken voor een algemeen verbod op repatriëring van Soedanese onderdanen. Uit deze informatie blijkt ook dat verschillende bronnen bevestigen dat er niet gesteld kan worden dat personen van een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfoer, bij hun terugkeer uit het buitenland, louter omwille van hun etnische herkomst uit Darfoer risico lopen op vervolging.

2.4.3. Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker van 2007 tot 2010 in Khartoem, in de wijk Dar Es Salam in Omdurman, Soedan gewoond heeft en er tevens werkte. Gezien verzoeker in staat was zich in het verleden langdurig te vestigen in Omdurman en hij er gelet op bovenstaande ingeval van terugkeer geen persoonlijke vrees voor vervolging koestert, wordt de veiligheidssituatie in Omdurman beoordeeld. Uit de informatie vervat in het administratief dossier en de informatie neergelegd door verzoeker blijkt

dat er in Omdurman, Soedan geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK